

Гл. редакторъ: Д. Димитровъ.

Всички статии и други писма за вестника се изпращат на главния редакторъ — Д. Димитровъ — Варна.

ОРГАНЪ НА КНИЖАРСКИЯ СЪЮЗЪ
ВЪ ВЪЛГОРИЯ

Администрация — Варна.

Всички суми за вестника, съюзнатата каса и за реклами се изпращат до секретаръ-касиера — Бр. Каскроверъ, книжаръ — София.

Ди обуздаемъ конкуренцията.

Предъ новия сезонъ за продажба на учебници сме. Предъ нови разпри и озлобления. Ако и сега книжарството, следъ като три години наредъ търпи загуби поради нови правописи и програми, поради отнемане клиентелата на държавните учреждения и пр. и следъ като дойде до съзнанието, че тръбва да се организира, не може да обузда най-големото зло, което го разяжда — лудата конкуренция — то е изгубено. Съ това колегите книжари ще потвърдятъ, че действително издребняването и заслепението съ отишли до тамъ, че нищо не е въ състояние да ги премахне. А това не е и не тръбва да биде така. Има вече проблясъци тукъ таме, на пробудило се съзнание. И резултатътъ съ отлични, а примеритъ достойни за подръжание.

На именно и това е целта на настоящата ми статийка — да посоча за примеръ онова, кое то ние книжарите въ Чирпанъ сме направили въ това отношение въ продължение на две години. Преди тия две години конкуренцията между настъ беше се превърнала просто на явна лудост, тъй като отстъпката на учебници бѣ достигната до 30%, (невероятно, по факт.). Не единъ бѣ случая, когато единъ отъ настъ колегите вземаше отъ другия учебници отъ онова издателство, на което по-следни е представителъ, съ 15—18%, а ги продаваше същиятъ част съ 24%. Обаче тая гибелна конкуренция не можеше да продължава вечно, тръбваше да ѝ се тури край. И действително събрани всички колеги, следъ като констатирахме съжаление, нерадостните резултати на досегашната си дейност, подадохме взаимно братска ръка за обща работа. Като плодъ на това, отъ две години ние имаме първата 8%, а втората, споредъ съюзното решение, 5% отстъпка за учебниците. Нещо повече, постигна се най-идеалното — учебниците продаваме за обща сметка, като печалбата делимъ по равно, независимо отъ това, кой колега за колко е продалъ. Не е само това. Догато миналиятъ години, при произвеждане на

търгове, за доставяне на канцеларски материали, конкуренцията също обиваше често до тамъ, че понъкога артикулътъ се даваха просто на, или подъ костуемата цена (само за инатъ и да се покажемъ, че и ние можемъ да вземемъ търгъ), днесъ търговетъ съ за обща сметка. Подредъ всички колега взема обявения търгъ и печалбата отъ него се поделя. Така че, хемъ никой не губи, хемъ си запазваме връзките. Положението съ книгоиздателствата е същото. Тъ съ разпределени между всички. По този начинъ оставаме еднакво зависими единъ отъ другъ, а заедно съ това и тяжеститъ по доставките и ангажиментитъ съ, еднакво разхъръляни. И всички съ съвместно доволни — миръ, спокойствие и истинска колегиалност. А това е най-важното, защото едва сега ние можахме да видимъ своите човъшки образи, до като по-рано бяхме се озверили до тамъ, че не искахме да се срещнемъ или поздравимъ.

Не мислимъ ние, че съ това всичко сме постигнали. Не, има още редъ работи за постигане. Напримеръ: нормиране по-важните училищни потреби, въздействие на книжарите отъ отколкото центрове за съвместна работа, общи постъпки за въздействие, общи доставки и пр. Ние не си правимъ илюзия, че ще унишожимъ конкуренцията и съревнованието. Не, това нито мислимъ, нито е възможно да сторимъ. Обаче, последните ще тръбва да отидатъ до тамъ щото, както се изрази и колегата Димитровъ въ реферата си на конгреса, да помогнатъ на прогреса, безъ да ни създадатъ загуби и неприятности.

Наистина за мнозина, това ще се види неприемливо. Какъ напримеръ единъ колега, който продава учебници повече отъ другъ, ще дели печалбата по равно, когато е употребилъ повече трудъ и пр. Върно е че този колега губи част отъ своято за сметка на други, обаче, поставя се другояче въпроса — повече ли щеше да спечели той, ако продължаваше онай гибелна конкуренция, при която не само, че нищо не се печелише, но и загуби се търпяха?

Това направихме впрочемъ книжарите въ Чирпанъ, подобно нещо съ направили и колегите отъ Т. Пазарджикъ и макаръ и не до тамъ и другаде. Това тръбва да се направи и то още тая година на всъкаде, ако искаме да видимъ реални резултати. Най-малкото, което може да се направи въ първо време, ако липсватъ условия за повече, е, отстъпката да не биде по взаимно съгласие повече отъ 5 до 8%, за да остане и за настъ поне 10—12%, като се иматъ предвидъ новите пощенски такси. После да се нормиратъ цените на ония артикули, които се подаватъ на нормировка и пр. Всичко друго само по себе си ще дойде, при едно по-голямо съзнание и правилно разбиране на интересите си.

Р. Д. Райковъ — Чирпанъ.

Добавка на редакцията.

По съдържанието, които ни дава колегата Н. Поповъ отъ Чирпанъ, тамъ учебници се продаватъ само отъ трима книжари: Н. Поповъ & Кузмановъ, П. Ив. Пеневъ и Р. Д. Райковъ. Първите двама съ били представители на Дановъ, а третият — на Паскалевъ. Отъ споразумението имъ настъмъ, обаче, всички учебници отъ всички издателства се получаватъ за обща сметка. Води се магазинна книга, въ която се минаватъ всички фактури; всеки взима по своя партида споредъ нуждите си, плащащ се по обща сметка и въ края на сезона, непродадените учебници оставатъ също за обща сметка. Обща е продажбата на всички учебници — и на училища и на училища. На училища се продаватъ безъ отстъпка а на училища и настъпелства се прави 5% отстъпка. За продажбата на училища се водятъ магазинни бележки, чрезъ които книжарът при ликвидацията оправдава направените отстъпки. Ролята на централенъ магазинъ върше по-свободниятъ отъ колегите — мин. год. такъвъ е билъ Поповъ.

Продажбата на ученически потреби и канцеларски материали е частна. Като сравнимъ споразумението въ Чирпанъ съ това въ Шуменъ ще забележимъ, че и въ двата случая, то обхваща книжарите складчици. Но въ Шуменъ тъ си оставатъ самостоятелни, а въ Чирпанъ се коопериратъ изцѣло. Това дава възможност на чирпанци да подчинятъ подъ същия режимъ и дребната продажба на учебници. Отъ друга страна шуменци обхващатъ и продажбата на ученически потреби. Най-сетне и дветъ системи дължатъ печалбата по равно.

Какъ система е за предпочитане? Явно е, че Чирпанската е по-вища отъ Шуменската, за нея е лесно да обхване и пропустнатото. Но да се

Излизи всъка събота.

АБОНАМЕНТЪ:

За година	100 лв.
За 6 месеца	50 .
За 1 брой	3 .

ТАКСИ:

За търговски реклами
2 лв. на кв. см.

Годежни, вънчални и скърбни известия по 50 лв.

Малки обявления — 1 лв. на дума.

Уреди редакционенъ комитетъ

мише направо къмъ нея е по-трудно. Ние бихме препоръчали на колегите да тръгнатъ отъ шуменската система и само, следъ като се изравнятъ достатъчно много, да минатъ къмъ чирпанската, т. е. къмъ общите доставки.

Отъ друга страна тръбва да се направи всичко възможно за обхващането и на колегите не складчици. Свободната доставка на учебници отъ всички съюзни книжари е първата стъпка въ това отношение. Снабдили се веднажъ съ учебници, ще иматъ пълно право да претендиратъ за участие въ съдружието. Но понеже тъхната продукция ще биде чувствително по-малка отъ тая на старите складчици, дължатъ на печалбата обезателно ще тръбва да става пропорционално на реализираната продукция. Така ще се запази една справедливост за активността и връзките на всъки и отъ друга страна ще се даде възможност и на по-слабите да възлагатъ въ съдружието на силните.

За улеснение на колегите, които още тази година биха желали да се картелиратъ при продажбата на учебници, прилагаме тукъ следните два образци отъ договори. Първиятъ отъ тъкъ прокара пълно съдружие. Главното условие за неговото спазване е правилното и пълно записване на всички получени и разпределени учебници. Нарушения при продажбата по него не могатъ да се правятъ. Вториятъ договоръ свързва само едната продажба. Неговото контролиране е по-трудно; то иска съвестно водене на поръчните листи. Ето и самите образци:

ДОГОВОРЪ.

Подписанитъ . . . . .
. . . . . книжари въ гр. . . . .
. . . . . съставихме настоящия договоръ за следното:

Търговията си съ учебници ще правимъ презъ предстоящия сезонъ изцѣло на съдружнически начала. За целта завеждаме обща магазинна книга, въ която вписваме всички свои налични учебници, като правимъ съответни заверо-задължения въ частните сметки на всеки отъ настъ. Всички доставяни за напредъ учебници ще се вписватъ въ същата обща магазинна книга чрезъ заверо-задължаване на съответните частни сметки.

Непродадените при ликвидацията учебници ще се разделятъ между настъ наравно също при съответни заверо-задължения.

Цѣлата продажба на учебниците ще става за обща сметка, като се прави 5% отстъпка само на ония училища и училища, които купуватъ отъ настъ и необходимите ученически потреби и канцеларски материали. За оправдание на напредните отстъпки продавачъ води специални магазинни бележки, подписани отъ купувачъ. Въ та-къвъ случай и продажбата на ученическите потреби и канцеларски материали става за обща сметка. Тази продажба ще тръбва да се при-

